

Magvet? Kiadó könyvklubja - Mesekalauz úton lévőknek

2013 június 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Képek és történetek keresztüztüében élünk, és belezavarodhatunk – vagy visszatérhetünk az évezrednyi nemzedékek életében letisztult mesékhez.

Egyszer volt egy ember, aki leült a társai elé, és elkezdett egy mesét...

Ki az, aki szereti a meséket? Tegye fel a kezét az is, aki valaha olvasott vagy hallgatott mesét. Nagyon ritkán találkozom olyannal, aki nem szereti a meséket, bár az is természetes, hogy kinek-kinek más (volt) a kedves: népmese, a m?mese, a Sebjátékos vagy a Dragon Ball. Lám, a mesék ma már nagyrészt a gyerekkorhoz és a gyermek-létezéshez köt?dnek, pedig nem is olyan rég még els?sorban a feln?ttek életéhez tartozott; volt ugyanis egy tulajdonsága, amely az értékközvetítésben igen fontosá tette: didaktikusság nélkül tudott tanítani és értékeket átadni.

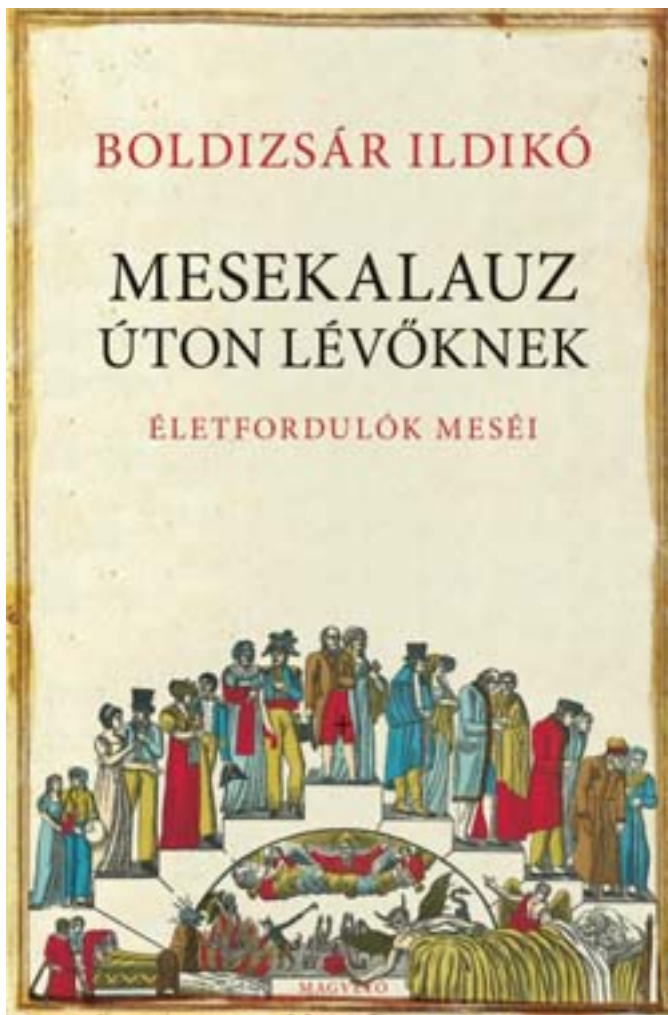
S ezzel együtt minden mese képes valamit megmozgatni a hallgatóban vagy olvasóban, olyan dolgokat, amiket egyébként nehéz lenne kimondani és kezelni. És nemcsak a mese, hanem ha regény, novella, vagy akár film, színdarab, opera, krimi: amikor a történet elkezd?dik, akár Egyszer volt, hol nem volttal, akár másként – nehéz nem odafigyelni rá. Mert szükségünk van a mesékre és a mesemondókra.

Boldizsár Ildikó neve a legtöbb könyvében összefonódik a mesékkel: hol tanulmányok, hol mesegy?jtemények kapcsán, e legújabb kötete pedig az eddigiek különleges összefonódása: mesegy?jtemény és tudományos munka keveréke; olvasmányos, de reflektálást is igényel, s képerny?t?l eltunyult fantáziánk újra bekapcsolását. Nem akadémiai m?veltségre, nem is heroikus bátorságra – csupán nyitottságra van szüksége az olvasónak, hogy felfedezze saját magát a királyfi, a királylány vagy a táltos szerepében: a mesék nagyon is valóságos világában.

Úton lév?knek való, mondja a cím, és amint egynél több pillantást vetünk a könyvre, világossá válik, hogy valamilyen formában mindannyiunkhoz szól, hiszen valamilyen életszakaszban vagyunk: gyermek vagy feln?tt,

házasság, vagy éppen köztes állapotban. És a Mesekalauz sorra veszi az életszakaszokat: születés, gyermekkor, ifjúkor, barátság, közösség, hivatás, szerelem, érett nő és érett férfi, és az öregkor. Minden szakaszhoz két-három mese tartozik, és egy kis kalauz, mely nem elemzi helyettünk a mesét, csak rámutat a motívumokra, melyeket ha az olvasó saját magának bont ki: katartikus élmény lehet a rácsodálkozás az időtlen történet és az időben véges életünk kapcsolatára.

Az életfordulókat most is megünnepeljük - de sokszor valahogy kevesebb odafigyeléssel, mint régen. A megszületés, a felnőtté válás, a házasság, a halál és bármilyen egyéb változás szertartásokat igényel, amik a hagyományos közösségi társadalmakban még aktívan jelen voltak. Az Arnold van Gennep nevével fémjelzett rítus de passage, az átmenet rítusai manapság nem olyan egyértelműen találhatóak meg a szokások között. Egy esküvőt nem hirdetnek már ki háromszor a templomban, a felnőtté válás is az érettségihez, a jogosítványhoz vagy az első szál cigarettához köthetünk inkább, mint szimbólumokkal teli legényavatáshoz. De nem is a formáságokról van szó, hanem a tudatos átlépésről: egyik életszakaszból a másikba. A Mesekalauzból sok minden újra felfedezhető, ami hiányzik.

Sétát kínál ez a könyv a mesék sűrűjében, de azt a fajtát, amikor a sétáló nem bedugaszolt füllel, hanem tágra nyitott szemmel jár, s alaposan megfigyeli a fákat, embereket, mindazt, amit lát – és önmaga reakcióit is. Nem véletlen, hogy a mai ember képernyők előtt éli az életét. Szükségünk van a képekre, az információk nagy részét a szemünkön át szerezzük. A mesékben pontosan ugyanerre az igényre kap választ a hallgató vagy az olvasó, csak hogy egy picit magasabb szinten: ez a kép az emberi figyelemről és képzeletéről jön életre, és mutat irányt a feledésbe merült szimbólumok nyelvén.

Képek és történetek keresztútjában élünk, és belezavarodhatunk – vagy visszatérhetünk az évezrednyi nemzedékek életében letisztult mesékhez. Boldizsár Ildikó a kötetet Konrad Lorenz Ember voltunk hanyatlása című könyvének a címben megfogalmazott problematikájával kezdi. Ember mivoltunk bizony hanyatlalék. De ha olykor a hétköznapiakból felpillantva látjuk, hogy milyen sok minden nem stimmel most a világban (és az életünkben), a mesék pusztán elolvasása szemfelfrissítő és utat mutató élmény lehet – kinek kinek személyre szabva.

<http://www.librarius.hu/> - Stenszky Cecília

A könyv megrendelhet? a következ? címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139418837>

Boldizsár Ildikó: Mesekalauz úton lév?knek

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
